

25.fejezet

1. Az öreg és ifjú kor kapcsolata - Sámuel kora gyermekségétől istenfélő, buzgó életet élt. Fiatalon Éli gondjaira bízta, s a gyermek jellemének szépsége kiváltotta a koros pap szeretetét. Sámuel szeretetteljes, nagylelkű, szorgalmas, engedelmes és tiszteletteljes volt. Szembeszökő volt az ellentét az ifjú Sámuel és Éli két fia közt. Éli nyugalmat, békét és áldást talált a rábízott ifjú jelenlétében. Egyedülálló eset, hogy a nemzet legfőbb bírása és egyszerű gyermek közt ilyen meleg barátság jött létre. Sámuel segítőkész és melegszívű volt. Soha apa gyöngédebben nem szerette gyermekét, mint Éli a fiúcskát. Amint az öregkor gyöngeségei utolérték, s egyre inkább átérezte két fiának jellemtelen viselkedését, Sámuelhez fordult vigaszért és támogatásért. {2BC 1021.4}

Megható így egymásra támaszkodni látnunk az ifjú és öreg kort. Az ifjú az öregre tekint föl tanácsért és bölcsességért, az idős pedig az ifjútól várja a segítséget és megértést. Így is van ez rendjén. Isten azt akarja, hogy az ifjaknak olyan jellemvonásaik legyenek, hogy örömet találjanak az idősekkel való barátságban, s a szeretet drága kötelékei fűzzék őket a sir szélén állókhoz. (Idők jelei 1888 október 19) {2BC 1021.5}

10,11. (Lukács 12:16-21) Nábál istene a nyereség - Nábál minden habozás nélkül költött magára jelentős összegeket, az viszont túl fájdalmas áldozat volt számára, hogy kárpótlást adjon nyájai és gulyái védelmezőinek, bárha anyagilag meg sem érezte volna. Nábál hasonlított a példázat gazdag emberére. Egyetlen gondolata az volt, hogy Isten ajándékait önző, állati étvágyának kielégítésére fordítsa. Az adományozó iránti hálával már nem gondolt. Nem volt gazdag az Isten szemében, mert nem vonzották az örök kincsek. Jelen fényűzés, jelenlegi nyereség - ez volt élete minden mást elnyelő gondolata. Ez volt az istene. (Idők jelei 1888 október 26) {2BC 1021.6}

18-31. Két ellentétes jellem - Abigailnak, Nábál feleségének jelleme a Krisztus szerinti nőiség szemléltetése; férje ellenben olyan emberé, amilyenné az válhat, aki a Sátán ellenőrzése alá adja magát. (1891, 17. kézirat) {2BC 1022.1}

39. Isten rendezi az ügyeket - Mikor Dávid hallotta Nábál halálhírét, hálákat adott Istennek, hogy nem ő állt bosszút sérelméért. Abigail visszatartotta Dávidot a gonosztól, az Úr pedig a gonosz fejére hárította vissza a gonoszsgot. Istennek Nábállal és Dáviddal való bánásmódja arra bátorít, hogy az Úr kezébe helyezzük ügyeinket, mert Isten a maga idején rendezni fogja ezeket. (Idők jelei 1888 október 26) {2BC 1022.2}